

Herudover finder udvalget, at der bør indføres en fortrydelsesret i tilfælde, hvor aftalen indgås i forbindelse med den erhvervsdrivendes besøg hos forbrugeren, hvis besøget er aftalt under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende eller på et offentligt sted eller en udstilling, messe eller lignende. Udvalget finder således, at der i disse tilfælde kan være samme behov for beskyttelse, som hvis aftalen er indgået under et uanmodet besøg hos forbrugeren.

Der skal efter udvalgets forslag derimod ikke være fortrydelsesret, hvis aftalen indgås i forbindelse med den erhvervsdrivendes besøg i tilfælde, hvor forbrugeren selv har ringet efter den erhvervsdrivende og bedt denne om at komme.

I forhold til det gældende beskyttelsesniveau indebærer dette forslag en videreførelse af gældende ret for så vidt angår aftaler om andre *tenesteydelser* end de abonnementsaftaler, der er nævnt i den gældende forbrugerftalelovs § 5, stk. 3, nr. 2, men en mindre svækkelse af forbrugerbeskyttelsen i relation til *køb af varer og de nævnte abonnementsaftaler*, hvor der efter gældende ret er fortrydelsesret, selv om forbrugeren selv har ringet efter den erhvervsdrivende, jf. herved forbrugerftalelovens § 5, stk. 1, jf. stk. 3, nr. 1 og 2. Efter udvalgets opfattelse må forbrugeren imidlertid have gjort sig nogle overvejelser, inden den pågældende ringer, og det »overrumplingsmoment«, der er karakteristisk for de uanmodede henvendelser, er derfor sædvanligvis ikke til stede.

I relation til *tenesteydelser* vil udvalgets forslag i øvrigt indebære en udvidelse af forbrugerbeskyttelsen. Efter gældende ret vedrørende andre *tenesteydelser* end de abonnementsaftaler, der er nævnt i den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 2, er der ikke fortrydelsesret vedrørende en aftale, som er indgået under et anmodet besøg, uanset under hvilke omstændigheder besøget er aftalt. Efter forslaget vil der derimod som nævnt ovenfor fremover være fortrydelsesret både for aftaler vedrørende varer og *tenesteydelser*, hvis besøget er aftalt under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende eller på et offentligt sted, eller en udstilling, messe eller lignende.

Selv om forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om besøget, vil der efter udvalgets forslag – ligesom efter gældende ret – være fortrydelsesret, hvis aftalen kommer til at angå noget andet end det, som forbrugeren har bedt den erhvervsdrivende om at komme for, dvs. hvis der ikke er overensstemmelse mellem genstanden for henholdsvis besøgsanmodningen og den under besøget indgåede aftale.

Efter udvalgets forslag vil der dog på samme måde som efter gældende ret ikke være fortrydelsesret, hvis

aftalen angår en vare eller *tenesteydelse*, der er direkte forbundet med den vare eller *tenesteydelse*, i anledning af hvilken forbrugeren har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg, og heller ikke, hvis aftalen angår andet arbejde af tilsvarende karakter, eller arbejde, der har en sådan sammenhæng med det aftalte, at en samtidig udførelse indebærer en økonomisk og arbejdsmæssig fordel for forbrugeren. Som eksempel herpå kan nævnes et tilfælde, hvor den erhvervsdrivende er tilkaldt med henblik på reparation af et blandingsbatteri, og hvor den erhvervsdrivende under besøget bliver bedt om at skifte en vandhane et andet sted i boligen. I et sådant tilfælde vil det indebære en økonomisk besparelse for forbrugeren, hvis arbejdet udføres under den erhvervsdrivendes besøg, idet forbrugeren dermed undgår at skulle betale kørselsgodtgørelse for hjemmebesøget to gange.

Udvalget bemærker, at hvis det reelle formål med den erhvervsdrivendes henvendelse er at få forbrugeren til at indgå aftale om en helt anden vare eller *tenesteydelse* end den, som forbrugeren anmodning om besøg vedrører, vil der – ligesom efter retstilstanden i dag – reelt være tale om en uanmodet henvendelse vedrørende denne vare eller *tenesteydelse*, således at forbrugeren, hvis der indgås en aftale herom, vil kunne gøre ugyldighed gældende.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 85-86, 243 og 274-278.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 2, vedrørende afgrænsningen af, hvilke aftaler uden for fast forretningssted som lovens regler om fortrydelsesret mv. foreslås at finde anvendelse på, og til lovforslagets § 4 og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 a i forsikringsftaleloven) vedrørende definitionen på fjernsalg.

Det bemærkes, at det følger af næringslovens § 10, at varer som hovedregel kun må afsættes fra fast forretningssted. Herfra gælder nogle undtagelser og dispensationsmuligheder efter lovens §§ 12-15. Overtrædelse af næringslovens § 10 straffes med bøde. Lovforslaget berører ikke næringslovens regler, men indebærer, at forbrugeren vil have fortrydelsesret over for den erhvervsdrivende, selv om der er sket salg af varer i strid med næringslovens § 10.

4.2.1.4. Begrebet *finansiel tenesteydelse*.

Begrebet *finansiel tenesteydelse* er i direktivet om fjernsalg af finansielle *tenesteydelser* defineret som enhver *teneste*, der har karakter af bank-, kredit-, for-